

mert sem észszerű, sem okszerű nem volna az, hogy az „egyéb esetekben” kifejezés alá nem tartozó esetekben az ingatlan terhelt értéke után más illeték szabassék ki akkor, ha az a teher az ingatlan értékénél kevesebb és más akkor, ha a teher az ingatlan egész értékével ér fel, vagy azt még túl is haladja.

Ezért a terhelt ingatlanok utáni ingyenes vagyonátruházási illetékre nézve az 1920:XXXIV. t.-c. 96. §-ában foglalt intézkedések helyes szövegét és értelmét úgy kapjuk meg, ha a 3. bekezdés jelzést a 2. bekezdés második mondata elé tesszük, mert a 3. bekezdés is csak „egyéb esetekben” alkalmazható.

Minthogy pedig a jelen esetben az örökösök a 93. §. 1. pontjában felsoroltak közé tartoznak, azokra nézve a 96. §. 3. bekezdése nem vonatkozatható, s azért 5%-os ingatlan-vagyonátruházási illeték sem a gyermek, sem az özvegy terhére nem állapítható meg.

III. A kir. adóhivatal által az özvegy terhére kiszabott öröklési illeték azért nem tartható fenn, mert a kir. közigazgatási bíróságnak a 161. sz. jogegységi megállapodásban kifejezésre is juttatott joggyakorlata értelmében, a hasznélvezeti jog után járó öröklési illeték kiszabásánál is figyelembe kell venni a hagyatéki terheket.

S minthogy itt a hagyaték túl van terhelve és a terheket az örökösök együtt viselik, tehát az özvegy is viseli, az özvegy által kapott hasznélvezeti szolgálat sem képvisel tiszta értéket, s így az özvegy terhére se szabható ki öröklési illeték.

De nem szabható ki az özvegy terhére az ingatlan hagyatékra vonatkozó hasznélvezeti jog után ingyenes ingatlan-vagyonátruházási illeték se, mert az 1920:XXXIV. t.-c. 94. §-ának második bekezdése a hasznélvezeti szolgálatnak visszteher nélkül való megszerzése esetére akként intézkedik, hogy a szolgálat értéke megállapításánál a hasznélvező által viselendő adósságokat és egyéb terheket számításba kell venni. Tehát azokat itt is le kell vonni.

Minthogy pedig jelen esetben az adósságok az özvegyet is — mint örökösöt — terhelik, azok levonása után a hasznélvezeti szolgálat e tekintetben se nyújt illetékalapot.

IV. A fentiek alapján csakis a kir. adóhivatal által a gyermek terhére kivetett 72 aranykorona 60 fillér, vagyis 84 P 22 fillér 1.5 %-os ingatlan-vagyonátruházási illeték jár.

Az ez elleni panaszbeli kérelemnek alapja nincs, mert az 1920:XXXIV. t.-c. 94. §-ának 1. bekezdése értelmében ennek az illetéknek alapjául az ingatlan hagyaték teljes értékét kell venni, amelyből adósságok és egyéb terhek címén levonásnak helye nincs.

Hagyatéki eljárás során nem érvényesített közszerzeményi igényt az illetékkiszabás szempontjából sem lehet érvényesíteni. (Közigazgatási Bíróság 7982/1930. P. szám.) Az öröklési illeték jogi alapját az örökösöknek az örökösödési eljárás rendjén tett nyilatkozata és az annak következtében keletkezett hagyatékátadó végzés határozza meg. Ebből folyik, hogy az örökös az illeték kiszabására befo-

lyással bíró egyéb tényelőadást már nem érvényesíthet, s a hagyatéki vagyonhoz vagy annak egy részéhez ilyen tényeken nyugvó új jogcímet sikerrel fel nem hozhat sem a pénzügyi hatóságok előtt, sem a m. kir. közigazgatási bíróság előtt.

A panaszos a hagyatékhoz végrendelet jogcímén, s özvegyi jogának érvényesítésével tett örökösi nyilatkozatot. Közszerzeményen alapuló igényt a hagyatéki vagyonhoz vagy annak valamely részéhez nem támasztott, tehát nem érvényesíthet ebben az eljárásban sem.

Az örökrész biztosítására szolgáló zálogjog bekebelezésére vonatkozó engedély után az illeték az öröklési illetéktől függetlenül lerovandó. (Közigazgatási Bíróság 2955/1930. P. szám.) A nem vitás tényállás szerint az sz.-i kir. járásbíróság mint telekkönyvi hatóság végzésével panaszos javára, az örökös társaival létrejött egyezség alapján 28.000 P örökrésze és 2.000 P költségbiztosíték erejéig a zálogjog bekebelezetett.

Ezen tényállás mellett helyesen állapította meg a kir. pénzügyigazgatóság, hogy a zálogbejegyzés után — függetlenül attól, hogy öröksége után a törvényszerű öröklési illetékkal már megrovatott, — az illetéki díjjegyzék 16. tétele alapján 1%-os bejegyzési illetéket tartozik fizetni.

Az illeték törlésére irányuló panasznak tehát jogos alapja nem lévén, annak hely adható nem volt.